

The Holy See

KATECHEZA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

AUDIENCJA GENERALNA

5 lutego 2014 r.

Video

Słowo i Chleb

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry!

Dziś będę wam mówił o Eucharystii. Eucharystia jest sercem «wtajemniczenia chrześcijańskiego», razem z chrztem i bierzmowaniem, i stanowi źródło życia Kościoła. Z tego sakramentu miłości wywodzi się bowiem wszelka autentyczna droga wiary, komunii i świadectwa.

To co widzimy, już kiedy się gromadzimy, by uczestniczyć w Eucharystii, w Mszy św., pozwala nam zrozumieć, co będziemy przeżywać. W centrum przestrzeni, w której ma być ona sprawowana, znajduje się ołtarz, który jest stołem przykrytym obrusem, a to kojarzy się nam z ucztą. Na stole jest krzyż, wskazujący, że na tym ołtarzu składana jest ofiara Chrystusa: On jest duchowym pokarmem, który się tam przyjmuje, pod postaciami chleba i wina. Obok stołu jest pulpit — miejsce, z którego głosi się Słowo Boże: to wskazuje, że tam gromadzimy się, by słuchać Pana, który mówi przez Pismo Święte, a zatem pokarmem, który się otrzymuje, jest również Jego Słowo.

Słowo i Chleb podczas Mszy św. stają się jednym, jak podczas Ostatniej Wieczerzy, kiedy wszystkie słowa Jezusa, wszystkie znaki, które uczynił, streściły się w geście łamania chleba i ofiarowania kielicha, antycypacji ofiary na krzyżu, a także w słowach: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje... Bierzcie i pijcie, to jest moja Krew».

Gest Jezusa, dokonany podczas Ostatniej Wieczerzy, jest najwyższym dziękczynieniem Ojcu za Jego miłość, za Jego miłosierdzie. «Podziękowanie» po grecku to «*eucharistía*». Dlatego ten sakrament nazywa się Eucharystia: jest to złożenie najwyższego dziękczynienia Ojcu, który tak

bardzo nas umiłował, że dał nam z miłości swojego Syna. Dlatego słowo Eucharystia streszcza cały ten gest, który jest jednocześnie gestem Boga i człowieka, gestem Jezusa Chrystusa, prawdziwego Boga i prawdziwego człowieka.

Tak więc celebracja eucharystyczna jest czymś daleko więcej niż zwykłą ucztą: jest właśnie pamiątką Paschy Jezusa, głównej tajemnicy zbawienia. «Pamiątka» nie oznacza tylko wspominania, zwykłego wspominania, lecz znaczy, że za każdym razem, kiedy celebrujemy ten sakrament, uczestniczymy w tajemnicy męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Eucharystia stanowi szczyt zbawczego działania Boga: Pan Jezus, stając się chlebem łamanym dla nas, wylewa bowiem na nas całe swoje miłosierdzie i swoją miłość, aby odnowić nasze serce, naszą egzystencję i nasz sposób odnoszenia się do Niego i do braci. Dlatego kiedy przystępuje się do tego sakramentu, mówi się powszechnie, że «przyjmuje się komunię», «idzie się do komunii»: oznacza to, że mocą Ducha Świętego uczestniczenie w uczcie eucharystycznej w sposób wyjątkowy i głęboki upodabnia nas do Chrystusa, dając nam już teraz przedsmak pełnej komunii z Ojcem, która będzie cechować ucztę niebieską, kiedy ze wszystkimi świętymi doznamy radości kontemplowania Boga twarzą w twarz.

Drodzy przyjaciele, nigdy nie zdołamy wystarczająco podziękować Panu za dar Eucharystii, który nam uczynił! Jest to dar niezwykle wielki, dlatego tak ważne jest chodzenie na Mszę św. w niedzielę. Chodzenie na Mszę św. nie tylko po to, by się modlić, lecz by przyjąć komunię św., ten chleb, który jest Ciałem Jezusa Chrystusa, który nas zbawia, przebacza nam, jednoczy nas z Ojcem. To wszystko jest piękne! I w każdą niedzielę idziemy na Mszę św., ponieważ jest to dzień zmartwychwstania Pana. Dlatego niedziela jest dla nas taka ważna. Przez Eucharystię czujemy tę przynależność do Kościoła, do ludu Bożego, do Ciała Bożego, do Jezusa Chrystusa. Nigdy nie zdołamy pojąć całej jej wartości i bogactwa. Prośmy zatem Pana, by ten sakrament mógł nadal podtrzymywać w Kościele Jego żywą obecność i kształtować nasze wspólnoty w miłości i komunii, według serca Ojca. Trwa to całe życie, a zaczyna się w dniu pierwszej komunii św. Ważne jest, by dzieci dobrze się przygotowywały do pierwszej komunii św. i aby przystępowały do niej wszystkie dzieci, bo jest to pierwszy krok do mocnej przynależności do Jezusa Chrystusa, po chrzcie i bierzmowaniu.

Do Polaków:

Witam polskich pielgrzymów. Serdecznie pozdrawiam biskupów reprezentujących Konferencję Episkopatu w trakcie wizyty *ad limina Apostolorum*. Drodzy bracia, zanieście moje pozdrowienie waszym kapłanom, zakonnikom i zakonnicom, wiernym świeckim i wszystkim Polakom. Zapewniam was o mojej modlitwie za was i za tych, których Pan powierzył waszej trosce. Módlcie się także za mnie. Niech Bóg błogosławi wam i Kościołowi w Polsce!
